

ГУЗЕНЪ НЕГОНЕНЪ БЪГА.

Никифоръ се отдѣли
Отъ игрището на двора,
Новиятъ калпакъ свали
И подхвърли го нагоре.

Завъртѣ се на пета
И извика на съседа:
„Мишо, прескочи плета —
Мене слушай, мене гледай!“

Малкий Мишо дигна кракъ,
Презъ стобора се преметна, —
Задъ градинския шубракъ
Никифоръ му нѣщо шепна.

Край пресъхнала рѣка
Мина весела дружина:
Мишо съ кжситѣ крака,
Никифоръ като върлина.

Ей тракийското поле
Ширнало се до Балкана;
Вѣтъръ вѣе и люлѣй
Кукурузитѣ въ бостана.

А по кждрава лѣха
Любеници се подаватъ, —
Сякашъ, тамъ стои грѣха
И дѣцата искушава.

Никифоръ по стрѣмний брѣгъ
Пълзишкомъ се покатери.
Хлѣзна се, отплесна кракъ —
Въ кална бара се намѣри.

Но, събуденъ отъ шума,
Градинарскый песъ залая, —
Дѣдо Стаменко вземѣ
Дрѣна, както той си знае.